

физиономическа наука се свалятъ. Колко образи се почитатъ отъ насъ само защото сж принадлежвали на хора, които сж се имали за благодѣтелни, и сжщитѣ тия образи, ако се намирахъ у други хора, никоги не щѣхъ да се видѣтъ достойни за почитъ! И *наопако*. Смѣхъ се единъ день съсъ една госпожя, която, като видѣ портретътъ на Катилина, и като го зе за портретътъ на Колатина, мислеше да види у него едно високо изражене на скърбта, която тоя послѣдниятъ осѣти на смъртѣта на Люкреция. И сѣки день се случяватъ подобни погрѣшки.

Нѣ че нѣма честни хора, на които образътъ носен бѣлегътъ за добрина, както и лоши хора, които носѣтъ върху физиономията си печатътъ на лоша-вината; нѣ азъ постоянствувамъ, че има много хора съсъ сжмнителни бѣлѣзи.

Както и да е, като се придобрихъ съсъ дѣда Шилера, гледахъ го по-внимателно отъ колкото първиятъ пжтъ, и хванъ да ми харесува. И то наистина съсъ сичката си грубостъ, той имаше у прикаската си нѣщо, което показуваше високата му душа.

« Бѣхъ капораль, господине, каза ми, и ми дадохъ за пенсия скърбната служба на вардачъ: Богъ знай колко е тя за мене по-мжчна, отъ колкото да рискувамъ животътъ си на бойното поле. »

Ядъ ме бѣше дѣто гърдѣливо му поискахъ да пижъ.

« Сиромаше Шилере, казахъ му азъ, като му стиснахъ ржката, напразно се отказувате, познавамъ, че сте добъръ; и ето че сжмъ паднахъ у злочестия, благодарѣ на Бога, че ви е избралъ за мой вардачъ. »

Остави ме да говорѣжъ, поклати глава, сѣтнѣ отговори, като си потри челото, като единъ човѣкъ, който да има една тежка мисль.